

25. NED./GODINU 22 . 09. 2013

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Sveti Lino, papa
- **Utorak:** - Gospa od Otkupljenja
- **Srijeda:** - Sveti Nikola von Flüe
- **Četvrtak:** - Sveti Kuzma i Damjan
- **Petak:** - Sveti Vinko Paulski
- **Subota:** - Sveti Vjenceslav

MISE SU:

Cesarica : 9 sati + Jure Smojver
L. Šugarje: 11 sati + Niko Barić i obitelj
Prizna- Sv. Ante: 12,00 s. +

Za gradnju crkve Gospe Velikog hrvatskog krsnog zavjeta u Kninu skupilo se:
Karlobag 1452,60 kn; Cesarica 381,60 kn; Lukovo Šugarje 1308,90 kn i Prizna 129,70 kn.
Hvala za svaki dar!

Na hodočašće se ide u subotu 28. 09. 2013. ujutro u 5 sati na autobusnom stajalištu ispred škole. Oni koji nisu platili neka u što kraćem vremenu plate.

Djecu potičem da dolaze nedjeljom na svete mise. Sljedeće godine je krizma za 7. i 8. razred., mislim da tu ne bi trebalo stvarati probleme. Tko ne ide na svete mise, čemu onda krizma. Krizma nije folklor ona je sakrament kojim krizmanik ulazi u „svijet odraslih“ u vjeri.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

u župnoj crkvi su:

25. NED./GODINU 22 . 09. 2013.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 23. RUJNA

19,00 sati Po nakani

Utorak, 24. RUJNA

19,00 sati Po nakani

Srijeda, 25. RUJNA

19,00 sati + Branka Dejanović

Četvrtak 26. RUJNA

19 sati: + Dubravka Lolić

Petak, 27. RUJNA

19,00 sati Za zdravlje u ob. Dubravke Kalac-Mihelić

Subota, 28. RUJNA

19,00 sati + Branko, Marica i Ivica Jažić

26. NED./GODINU 29 . 09. 2013

Cesarica : 9 sati + Ivan, Marta, Marko i Luka

Vrban i Vlado Čačić

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

L. Šugarje: 11 sati + Joso, Milka, Grga, Ivan i

Zora Jelinić

Prizna- Sv. Ivan: 12,00 +

22. 09. 2013.

God. III., br. 100.

»Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara.

Ili će jednoga mrziti,
a drugoga ljubiti,

ili će uz jednoga pristajati,
a drugoga prezirati.

Ne može služiti Bogu i bogatstvu!«

(Lk 16,13) – govori nam Isus!

Svi ljudi barem donekle teže za novcem i čeznu za bogatstvom. Ima pojedinaca koji svoje blagostanje grade na štetu drugih ljudi, druge proračunato izrabljivaju i preziru one koji su siromašni. Zato svaki kršćanin se mora uvijek ispitivati kako će se dobro poslužiti svojim bogatstvom da ga ne bi zloupotrijebio na štetu drugih ljudi. Po uzoru na našega Gospodina Isusa Krista mi se materijalnim i zemaljskim uspjesima moramo služiti za svoje osobno dobro i na dobrobit bližnjega, ali im ne smijemo ni u kojem slučaju robovati.

Stoga nas Isus u svojem Evanđelju potiče da pomaganjem siromaha i od svjetovnog bogatstva kojim raspolažemo na ovom svijetu pribavljamo sebi prijatelje za vječnost.

Prema tome Bog ne može dopustiti da bilo tko na bezobziran način gazi njegovu svetu volju koja traži obranu i pomaganje svih potrebnih i potlačenih. Tako prorok Amos prima od Boga opasnu zadaću da samarijskim moćnicima u ime božje poručuje da krivo rade što materijalno blagostanje u državi koriste samo za osobno obogaćivanje tlačeći siromašne državljane. Bogataši Samarije obdržavaju vjerske blagdane, ali jedva čekaju da prođe propisano vrijeme počinka pa da se vrate izrabljivačkim spletkama. Prorok ih posebno napada što krivim mjerama izrabljuju siromahe. Nakon što je naveo zaista okrutne riječi, koje izražavaju način kako silnici gaze i satiru uboge, prorok Amos navodi Božju izjavu koja najavljuje kazne za takva zlodjela.

Silnici i bogataši postupaju okrutno sa siromasima zato što nemaju na pameti Boga. I onda kada misle na Boga drže da Bog njihova zlodjela ne vidi (jer se daleko) i da o njima ne vodi računa. Gaženje bijednika je redovito izvor i uzrok svakoga grijeha. A bijednik najčešće ne zna sebi drugačije pomoći nego da zazove Boga, koji može najprije smutiti i ublažiti progonitelja. Zato se Gospodin po proroku svečano zaklinje da neće napustiti svojih siromaha koji vapiju njemu i da će zlotvore kazniti ovdje i u vječnosti.

»Zakle se Gospodin Ponosom Jakovljevim: „Dovijeka neću zaboraviti nijednoga djela vašega!”

Gospa od Otkupljenja

Prvi jesenji marijanski blagdan posvećen je Gospi od Otkupljenja ili Otkupiteljici robova. Taj blagdan nastao je iz težnje za obranom ljudske slobode. Slavi se od 1615, a za njega

su zaslužni redovnici mercedarijevci, koji su se borili za otkup i oslobođenje onih duša što su ih Saraceni učinili robovima. Papa Inocent XII. proširio ga je 1696. na cijelu Crkvu. I danas, kada još uvijek ima toliko nedužnih ljudi lišenih slobode, a uslijed divljanja bezdušnog kapitalizma mnoge osobe rade u gotovo ropskim uvjetima, svetkovanje Gospe, Otkupiteljice robova, kao dan čovjekova prava na slobodu, itekako ima smisla.

Prema tradiciji, Blažena Djevica Marija, Majka čovječanstva, ganuta samilošću prema porobljenima, ukazala se 1. kolovoza 1218. svetom Petru Nolascu te mu naložila da osnuje novi red, koji će se posvetiti plemenitom djelu otkupljivanja robova. U ostvarenju toga ideala pomagao mu je Jakov I, aragonski kralj, a savjetovao ga je i potpomagao dominikanac, sveti Rajmund de Penyafort. Tako je u Barceloni osnovan red Blažene Djevice Marije od Milosrđa (Mater de Mercede). Pripadnici toga Gospina reda obvezuju se posebnim zavjetom da će dati i život za zarobljenu braću. Red je odobrio papa Grgur IX. godine 1235. Blažena Gospa, Otkupiteljica robova, svojim zagovorom i zaštitom pratila je redovnike mercedarijevce, koji su pod njezinim okriljem i uz najveće žrtve spasili iz ropstva više od 70 tisuća duša, a djeluju i danas na svim kontinentima, posebno uspješno u misijama. Današnji blagdan naročito svečano slavi se u Barceloni, a Gospi od Otkupljenja posvećene su mnoge crkve, župe i biskupije diljem svijeta.

Ususret proglašenju Blaženim Miroslava Bulešića "Ako me ubiju, ubit će me za vjeru i Boga!"

Za vrijeme svog djelovanja u Baderni Bulešić u svibnju 1944. godine piše vlč. Ivanu Paviću: »Između žalosnog, tužnog, krvlju natopljenog naroda, mi moramo biti dobri Samaritanci koji tješimo, liječimo, pridizemo, zavijamo svaku ranu...«

U to vrijeme u Istri su djelovale tri vojske: partizani, fašisti i nacisti. Svima je bio isti interes: istrijebiti drugoga i drukčijega. Vladalo je vrijeme mržnje među tim stranama, a nevini narod je stradavao. Tu je uz istinsko rodoljublje Bulešić sačuvao univerzalnost i principijelnost katoličkog svećenika te je ispod bilo koje vojničke odore uvijek gledao čovjeka kao Božju sliku, o čemu svjedoči njegova izjava: »Ja sam katolički svećenik i podijelit ću svete sakramente svima koji ih zatraže: i Hrvatima i Nijemcima i Talijanima.« Zbog takvog odvažnog, dosljednog i načelnog djelovanja Bulešiću su počele stizati prijetnje s raznih strana. U svakom čovjeku gledao je Božje stvorenje, nije sudio čovjeka, nego zlo. Spremno je, kako bi zaštitio svakog čovjeka i pomogao mu da dođe do Boga, izlagao svoj ovozemaljski život onima koji su bili zadojeni fašističkom, nacističkom i partizanskom mržnjom. Tako je u osobnom dnevniku u proljeće 1944. zapisao, obraćajući se Bogu: »Ako me hoćeš k Sebi, evo me pripravna. Moj život Ti sasvim darujem za svoje stado. Uz Tvoju milost, i ako me Ti učiniš dostojnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim. Neka bude Tvoja volja.« Poput Božjih proroka koji su vodili narode kroz povijest, bio je potpuno odan Božjoj volji. U njegovim pismima, pored toga što se jasno pokazuje stanje društva u kojem je djelovao, bez imalo mržnje, predan potpuno Bogu, očitava se svetost njegova života. Štoviše, on sam pojašnjava za što je spreman položiti život: »Želim umrijeti samo za slavu Božju i spasenje duše svoje i duše svojih vjernika.« U tim prevrtljivim i burnim vremenima kad su Hrvati katolici ubijani po kratkim postupcima, kad su mnogi završili u škripinama istarskih, jama Bulešić progoniteljima poručuje: »Moja osveta je - oprost.«